

[Duetoft]

unge mennesker til, at der er nogle oplevelser her, som de så senere kan vælge om de vil tage eller de ikke vil tage. Det må være op til dem selv, men så har de fået tilbudet.

Og når man gør det sådan, så mener jeg, det ville være forkert i den anden ende at sige, at vi er nødt til at lave vores tilbud om, hvis de ikke vil det alligevel, for vi risikerer nemlig så at komme til at mangle nogle af de tilbud, der på lang sigt er givtige. Det tror jeg også ministeren er enig med mig i.

Der var forleden aften i fjernsynet en udmærket film om Gauguin, der jo netop illustrerede, som vi har hørt 100.000 gange fra alle mulige andre kunstnere, hvordan han i sin samtid blev hånet både i Danmark og i Frankrig og andre steder, men jo så senere blev meget respekteret. Og man kunne sikkert komme med massevis af eksempler på, at det er sket. Det må være det offentliges opgave at støtte det, som man også på et seriøst grundlag mener kan bære meget længere frem. Det var det, jeg mente.

Jeg er enig med ministeren i, at friheden til selv at vælge og inspirationen udefra eksempelvis i uddannelsespolitikken er det, der må drive værket, så mange mennesker i fremtiden vælger vores kulturtilbud, men det er de midler, vi må bruge.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg tror i virkeligheden, jeg kan være enig med hr. Jimmy Stahr i, at anden omgang var mere fremkommelig, mere forsonlig og acceptabel.

Jeg skal sige til fru Ingerlise Koefoed, at jeg skam ikke er sur. Jeg er ked af, hvis jeg skulle have givet udtryk for det. Jeg er tværtimod glad, jeg er faktisk meget glad på regeringens vegne for, at det er muligt at reservere 120 ekstra mio. kr. til en kulturel udvikling. Så er det også på plads.

Så var der nogle enkelte, jeg ikke nåede at svare i første omgang, og det beklager jeg.

Til hr. Knud Lind vil jeg blot sige – det bliver i en vis udstrækning også et svar til hr. Søren Hansen og hr. Qvist Jørgensen – at når det gælder biblioteksområdet og det brugerbetalingsforslag, som i øjeblikket ligger på Folketingets bord, afventer vi selvfølgelig anden og tredje behandling af lovforslaget. Det afhænger af Folketingets stillingtagen. Regeringens er uændret. Men det er en diskussion, vi mest rimeligt kan tage i forbindelse med det lovforslag.

Jeg vil sige specielt til hr. Søren Hansen og hr. Qvist Jørgensen, at når der er den medbetalingsmulighed fremover for kommunerne, hvis de beslutter sig for det, at opkræve for særlige ydelser, herunder f.eks. for musik, video osv., så bliver det et tilskud lokalt, eller man kan sige, at det er en aflastning af budgettet, hvis man vil. Det betyder – i relation til noget, der er sagt tidligere i dag – at man forbedrer bogens situation, i det øjeblik et musikbibliotek ikke skal finansieres inden for den eksisterende ramme, i det øjeblik man kan finde finansieringskilder. Det er det, der har været talt så meget om. Nu siger man: Blot ikke på det her felt, men gerne på andre felter. Kan man ikke finde nye finansieringskilder, er der risiko for, at biblioteket stagnerer. Det vil jeg ikke være med til at tage ansvar for.

Så må jeg lige sige til hr. Knud Lind om, hvor de 50 pct. skal komme fra, at det står jo i lovforslaget, eller rettere sagt i redegørelsen. Den går jeg ud fra at hr. Knud Lind kan læse, bedre end han læser Ekstra Bladet. Sandheden er, at det ikke var mig, hr. Knud Lind citerede i forbindelse med en artikel i Ekstra Bladet i går. Det var hr. Poul Borum, som gav en anmeldelse af redegørelsen og det kulturpolitiske idéprogram. Det var i øvrigt en anmeldelse, jeg glædede mig over. Der var en række positive og konstruktive udsagn.

Til hr. Duetoft vil jeg blot sige, at EF-konferencen eller konferencen, der drejer sig om at diskutere Danmarks kulturelle situation ved indgangen til det indre marked, er tænkt som et, kan vi sige startskud på en debat, som kan komme til at dreje sig lige netop om det, som hr. Duetoft efterlyser. Der kan være forskellige holdninger til det. Det er en lejlighed, hvortil de politiske partier i øvrigt er inviteret med en repræsentant, til, at vi kan indlede en debat om vilkårene på det kulturelle område i forbindelse med virkeliggørelsen af det indre marked. Jeg venter mig selv en hel del af det, men vil ikke tage forskud, om jeg så må sige, på glæderne.

Jeg er enig med hr. Duetoft, ligesom jeg var det med fru Marianne Jelved, som jeg heller ikke fik svaret, i, at uddannelsespolitikken er et vigtigt led i den samlede kulturpolitik. Det er f.eks. 7-punkts-programmet i forbindelse med folkeskolen netop udtryk for. Fru Marianne Jelved fremhævede betydningen af, at skolen danner en god ramme om børns kulturelle udvikling.